

Tí naše Vrbovce

♩=186

Tí na - še Vr - bov - ce sú pjek ná d'e - d'i -
mla - dost' v nej pre - ži - tú každ - ý rád spo - mí -

1.

na,

2.
spo - mí - na.

Na ru - ky mam - ki -

né,

kte - ré nás hla - d'i - ňi,

na

slo - vá tat - ko - vé,

ke - ré vy - pra - via - ňi.

2. Až ťa raz v živoťe osud preč zaveje,
spomienka na nás dvoch v srdci ťa zohreje.
[:Rozžiari tvoju tvár, láska na duši
dodá ťi nádeje, slzičku osuší.:]

3. Každý má na svete miesto najkrajšie,
kam sa rád navráti, keď mu je najťažšie.
[:Preč buďe všetok žiaľ, prejdeš po okolí
vrátiš sa medzi nás, do rodnej d'ediny.:]